

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 17 ja 19 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan ammatillisesta koulutuksesta annettua lakia muutettavaksi.

Oppisopimusta koskeviin säännöksiin lisätään virkasuhteisten henkilöiden oppisopimuskoulutusta koskeva säännös. Oppisopimus perustuu nykyisen lainsäädännön mukaan määräaikaiseen työsopimukseen. Virkasuhteessa olevat ovat oppisopimuskoulutukseen osallistuakseen joutuneet ottamaan virkavapautta koulutusajaksi solmiakseen oppisopimuksen. Tämä on osoittautunut mo-

nin tavoin hankalaksi järjestelyksi. Oppisopimuskoulutus voitaisiin suorittaa tekemällä virkamiehen oppisopimus. Oppisopimuskoulutusta koskevat säännökset työsopimuslain soveltamista koskevia säännöksiä lukuun ottamatta koskisivat myös tätä koulutusta.

Esitys liittyy valtion vuoden 2008 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Julkisen sektorin henkilöstö

Julkinen sektori luo edellytyksiä koko yhteiskunnan hyvinvoinnille ja menestymiselle. Osana julkista sektoria valtionhallinto vastaa laajasta ja moninaisesta tehtäväkentästä, kuten oikeusjärjestyksestä ja kansalaisten turvallisuudesta, yliopisto-opetuksesta ja eräistä muista opetuspalveluista, tieteestä ja kulttuurista sekä muista yhteiskunnan perustoiminnoista ja kestävästä kehityksestä. Valtion budjettitaloudessa suurimpia henkilöstöryhmiä ovat yliopistojen, puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen sekä poliisi-, palo- ja pelastustoimen henkilöstö. Valtion henkilöstön määrä vuonna 2005 oli 124 000 henkilöä. Henkilöstöstä virkasuhteessa oli 83 % ja työsopimussuhteessa 17 %. Vajaat 6 % henkilöstöstä oli valtion liikelaitosten palveluksessa. Valtion henkilöstön oikeusasemasta säädetään virkamiesten osalta valtion virkamies-

laissa (750/1994) ja valtion virkamiesasetuksessa (971/1994) ja työsopimussuhteessa olevan henkilöstön osalta työsopimuslaissa (55/2001).

Kunnat tuottavat asukkailleen peruspalvelut. Ne vastaavat päivähoidon, koulutuksen, terveyden- ja sairaanhoidon sekä vanhushuollon palveluista ja järjestävät vesi-, energia-, jäte- ja ympäristönhuollon kunnan alueella. Kuntien tehtäväalue on laaja, ja erilaisia ammattinimikkeitä on yli 5 000. Valtaosa henkilöstöstä työskentelee terveydenhuollon, sosiaalitoimen tai sivistystoimen aloilla. Kunnissa ja kuntayhtymissä työskenteli vuonna 2005 noin 431 000 henkilöä. Työssäkävivistä suomalaisista siis joka viides oli kunnan tai kuntayhtymän palveluksessa. Kuntien työntekijöistä noin 60 % oli työsuhhteessa ja noin 40 % virkasuhteessa. Työsuhhteiden määrä on lisääntymässä ja virkasuhhteiden vastaavasti vähenee. Kunnallisen viranhaltijan oikeusasemaa sääntelevät kunnallisesta viranhaltijasta annettu laki (304/2003)

ja kuntalaki (365/1995). Työsopimussuhteessa olevan henkilöstön oikeusasemasta säädetään työsopimuslaissa.

Suomen evankelisluterilainen kirkko tekee välittömästi uskonnon harjoittamiseen liittyvien tehtävien ohella laajasti työtä kasvatuksen ja sosiaalisen palvelutyön eli diakonian alueella. Kirkko huolehtii myös kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennustensa ylläpidosta ja ylläpitää lisäksi yleisiä hautausmaita. Kirkko hoitaa usein tehtäviään yhteistyössä kuntien ja kolmannen sektorin järjestöjen kanssa. Kirkkoyönantajina toimivien seurakuntien ja seurakuntayhtymien palveluksessa oli vuonna 2005 noin 21 000 henkilöä, joista virkasuhteisia oli 47 % ja työsopimussuhteisia 53 %. Uskonnon harjoittamiseen, kasvatukseen ja diakoniaan liittyvissä niin sanotun seurakuntatyön tehtävissä työskentelevistä valtaosa oli virkasuhteessa. Virkasuhde oli yleisesti käytössä myös hallinto- ja toimistotyössä sekä kiinteistö- ja kirkonpalvelustyössä. Kirkon palveluksessa olevien viranhaltijoiden oikeusasemasta säädetään kirkkolaisissa (1054/1993) ja kirkkojärjestyksessä (1055/1993) ja työsopimussuhteessa olevan henkilöstön asemasta työsopimuslaissa.

1.2 Oppisopimuskoulutuksen laajuus julkisella sektorilla

Oppisopimuskoulutuksesta on tullut suosittu tapa hankkia ammatillista koulutusta ja suorittaa ammatillinen tutkinto. Vuonna 2003 oppisopimuskoulutukseen osallistui 47 282 opiskelijaa. Oppisopimuskoulutuksen työnantajista noin kaksi kolmasosaa on yksityisen sektorin työnantajia. Kuntien palveluksessa oli vuonna 2003 noin 30 % oppisopimuskoulutukseen osallistuneista. Valtion palveluksessa olevia oppisopimuskoulutukseen osallistuneista oli vuonna 2003 vain kolmisen prosenttia.

Julkiselta sektorilta tulevat oppisopimusopiskelijat muodostavat siis noin kolmasosan kaikista oppisopimusopiskelijoista. Heitä oli vuonna 2003 noin 16 000. Yhteiskuntatieteiden, liiketalouden ja hallinnon alan opiskelijoita on sekä julkisella sektorilla että koko oppisopimuskoulutuksessa eniten, noin kolmasosa kaikista koulutusalaloista.

Kaikista oppisopimusopiskelijoista 25 % opiskelee tekniikan ja liikenteen alaa, valtion oppisopimusopiskelijoista alaa opiskelee 16 % ja kuntien puolella vain 7 %. Valtiolla suosituin koulutusala on yhteiskuntatieteiden, liiketalouden ja hallinnon ala, jota opiskelee yli 40 % oppisopimuskoulutukseen osallistuneista. Kuntasektorilla suosituin ala on sosi- aali-, terveys- ja liikunta-ala, jota opiskelee 31 % oppisopimuskoulutukseen osallistuneista. Julkisen sektorin koulutusalapainotukset ovat sidoksissa valtion, kirkon ja kuntien keskeisiin tehtäviin ja tehtävistä johtuvaan henkilöstötarpeeseen sekä asetettuihin kelpoisuusehtoihin.

1.3 Virkasuhteisten henkilöiden oppisopimuskoulutukseen liittyvät ongelmat

Oppisopimuskoulutus on osoittanut vahvuutensa työelämän tarpeisiin joustavasti reagoivana koulutusmuotona, jossa pitkään koulutusaika ei vaikeuta työvoiman saata- vuutta. Kun pula osaavasta työvoimasta uhkaa enenevässä määrin myös julkista sektoria, kiinnostus oppisopimuskoulutusta kohtaan on lisääntynyt. Valtio, kunnat ja kirkko haluavat hyödyntää oppisopimuskoulutusta sekä uuteen työsuhteeseen tulevan että olemassa olevan henkilöstön osaamisen kehittämisessä.

Ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) mukaan oppisopimus perustuu 15 vuotta täyttäneen opiskelijan ja työnantajan väliseen kirjalliseen määräaikaiseen työsopimukseen. Oppisopimuskoulutus ei ole nykyisen lainsäädännön mukaan mahdollista virkasuhteessa, vaan koulutuksen ajaksi on tullut tehdä määräaikainen työsopimus. Oppisopimuskauden ajaksi virkasuhteessa olevalle on myönnettävä virkavapaus, vaikka virkamiehen tehtävät mahdollistaisivat oppisopimuskoulutuksen tavoitteiden mukaisen oppimisen. Sekä työnantaja että virkamies ovat saattaneet kokea uuden palvelussuhteen ja virkavapausmenettelyn ongelmalliseksi. Työnantajan kannalta ongelmallista on ollut virkamiehen virkavastuulla hoidettavien tehtävien järjestäminen työsuhteeseen perustuvana oppisopimusaikana. Virkamiehet ovat puolestaan kokeneet hankalaksi palvelussuh-

teen muuttumisen ja uuden palvelussuhde-
muodon, vaikka virka- ja työsuhteen ehdot
ovatkin viime vuosina lähentyneet toisiaan.
Keskeisin ero virka- ja työsuhteen välillä on
edelleen oikeussuhteen luonne. Virkamies on
julkisoikeudellisessa ja työntekijä yksityisoi-
keudellisessa suhteessa työnantajaan. Lisäksi
virkamiestä sitoo virkavastuu. Muut merkit-
tävät erot työ- ja virkasuhteen välillä liittyvät
työnantajan määräysvaltaan virkasuhteessa ja
velvollisuuteen sopia työsuhteessa, julkisen
vallan käyttöön virkasuhteessa sekä palvelus-
suhteen päättämiseen. Virkavapausmenettely
on herättänyt virkamiehissä epäilyä virkasuh-
teeseen perustuvien etujen heikkenemisestä.
Epäilyt ovat saattaneet johtaa siihen, että vir-
kamies ei ole ollut halukas osallistumaan op-
pisopimuskoulutukseen. Edellytys palvelus-
suhteen muuttamisesta on ollut esteenä oppi-
sopimuskoulutuksen hyödyntämiselle virka-
miesten ammatillisen osaamisen kehittämi-
sessä.

Virkasuhteisten henkilöiden oppisopimus-
koulutusta on hankaloittanut jossakin määrin
myös se, että joissakin viroissa on velvoitteita,
joita ei aina ole helppo sovittaa yhteen
oppisopimuskoulutuksen tavoitteiden kanssa.
Vastaavia ongelmia esiintyy myös työso-
pimussuhteessa, kun työsuhteessa olevan teh-
täviin liittyy velvoitteita määrättyjen työteh-
tävien hoitamisesta oppisopimusaikana. Työ-
suhteessa olevan työtehtäviä on kuitenkin
usein helpompi muuttaa koulutuksen ajaksi
kuin virantoimitusvelvollisuutta. Virantoimi-
tusvelvollisuuden muuttaminen on ongelmal-
lista erityisesti niissä tehtävissä, jotka sää-
döspäätöksellään on tehtävä virkavastuulla.
Muissa tehtävissä virkaan kuuluvia velvoit-
teita voidaan työnantajan päätöksellä tarken-
taa niin, että tehtävät sopivat yhteen koulu-
tuksen tavoitteiden kanssa.

Oppisopimuskoulutuksen kannalta on tär-
keää, että opiskelijan työtehtävät vastaavat
tutkinnon tavoitteita ja työnantaja ohjaa ja
kouluttaa henkilöä kyseisten tehtävien hallin-
taan. Jos virkaan liittyvät velvoitteet tai vir-
kamiehen työtehtävät eivät vastaa tutkinnon
tavoitteita eikä työtehtäviä tai virantoimitus-
velvollisuutta voida koulutusaikana muuttaa,
oppisopimuskoulutusta ei voida järjestää.

Kun henkilö valitaan virkaan, edellytetään,
että hänellä on virassa vaadittava kelpoisuus.

Monissa viroissa kelpoisuusvaatimuksena on
korkeakoulututkinto. Ammatillista perustut-
kintoa, ammatti- tai erikoisammattitutkintoa
ei useinkaan ole määritelty kelpoisuusvaati-
mukseksi virkaan. Tästä syystä virkasuhteis-
ten henkilöiden oppisopimuskoulutus on
pääosin virassa olevan henkilöstön lisäkoulu-
tusta. Vain harvoin virkaan valitaan henkilö,
jolla ei ole tarvittavaa ammattitaitoa ja jota
lähdetään kouluttamaan virassa. Perusam-
mattitaito on mahdollista hankkia virkasuh-
teessa lähinnä silloin, kun virassa ei ole kor-
keakoulututkintoa koskevia kelpoisuusehtoja.
Virkaan kouluttaudutaan tavallisimmin mää-
räaikaisissa virkasuhteissa, jotka on perustet-
tu koulutustarkoitusta varten.

Virkasuhteisten henkilöiden oppisopimus-
koulutukseen liittyvät ongelmat ovat nous-
seet esiin myös johtavissa tehtävissä työsken-
televien ja korkeasti koulutettujen virkamiesten
oppisopimuskoulutuksen yhteydessä. Monet
johtavissa tehtävissä työskentelevät
opiskelijat suorittavat johtamisen erikoisam-
mattitutkintoa, joka on toisen asteen amma-
tillinen tutkinto. Johtavissa tehtävissä työ-
skenteleville on hankalaa myöntää virkavapa-
utta, koska he tekevät työssään viranhaltija-
päätöksiä ja käyttävät julkista valtaa. Osa-
aikaisessa virkavapaudessa kahden palvelus-
suhteen yhdistäminen voi johtaa ongelmiin,
kun on epäselvää, minkä palvelussuhteen ehtoja
missäkin tapauksessa noudatetaan. Vaikka
suorittavissa tehtävissä olevien vi-
ranhaltijoiden oppisopimuskoulutus on ollut
helpompi järjestää nykylainsäädännön rajois-
sa kuin johtavissa tehtävissä työskentelevien,
on pakko muuttaa palvelussuhdetta vaikeut-
tanut myös suorittavaa työtä tekevien osallis-
tumista oppisopimuskoulutukseen.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeinen sisältö

Esityksen tavoitteena on se, että palvelus-
suhteen muoto ei vaikuttaisi henkilön mah-
dollisuuksiin osallistua oppisopimuskoulu-
tukseen. Virkasuhteessa olevien henkilöiden
on voitava kehittää osaamistaan oppisopi-
muskoulutuksella yhdenvertaisesti työso-
pimussuhteessa olevien kanssa.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että luodaan uusi sopimustyyppi, virkamiehen oppisopimus. Virkamiehen oppisopimuksen taustalla on aina virkasuhde tai muu virkasuhteeseen verrattava julkisoikeudellinen palvelussuhde.

3 Esityksen vaikutukset

Oppisopimuskoulutuksen mahdollistaminen myös virkasuhteessa tapahtuvaksi lisää oppisopimuskoulutuksen kysyntää erityisesti ammatillisessa lisäkoulutuksessa, koska muutos mahdollistaa uusien henkilöstöryhmien jatko- ja täydennyskoulutuksen. Oppisopimusmuotoisen ammatillisen peruskoulutuksen kysyntä ei muuttune merkittävästi säädosmuutosten vuoksi, sillä julkisella sektorilla on harvoja ammatteja, joissa ammatillinen perustutkinto on selkeä alalietutkinto. Sekä ammatillisessa peruskoulutuksessa että ammatillisessa lisäkoulutuksessa virkasuhteen käyttäminen oppisopimuskoulutuksen palvelussuhteena lisääntynee myös ilman, että oppisopimuskoulutuksen kokonaiskysyntä lisääntyy.

Säädosmuutosten aiheuttamaa ammatillisen lisäkoulutuksen kysynnän kasvua on vaikea määrällisesti arvioida. Nykyisin yli 60 % oppisopimuskoulutukseen osallistuvista työskentelee yksityisellä sektorilla, mutta sektorin työllisestä työvoimasta vain vajaa 2 % osallistuu oppisopimuskoulutukseen. Vastavasti julkisen sektorin työllisestä työvoimasta oppisopimuskoulutukseen osallistuu nykyisin lähes 3 %. Valtion ja kirkon henkilöstöstä vain vajaa prosentti osallistuu oppisopimuskoulutukseen. Valtaosa julkisen sektorin oppisopimuskoulutukseen osallistuvista tulee kuntasektorilta.

Eräs tapa arvioida ammatillisen lisäkoulutuksen kysyvän kasvua on verrata valtion ja kirkon oppisopimuskoulutusten suhdetta yksityisen sektorin koulutuksen kanssa. Jos valtion ja kirkon henkilöstöstä osallistuisi oppisopimuskoulutukseen vastaava määrä kuin yksityisen sektorin henkilöstöstä, tämä lisäisi vuosittain noin 2 900 osallistujaa koulutukseen. Vuosiopiskelijamääräksi muutettuna li-

säkoulutuksen kysynnän kasvu olisi noin 1 160 oppisopimusta. Vuoden 2007 yksikköhintatasossa tämä tarkoittaisi noin 3,5 miljoonan euron vuotuisia kustannuksia.

Ammatilliseen perustutkintoon johtavassa oppisopimuskoulutuksessa olevien määrää ei ole säännelty. Koulutusmäärät ovat olleet pitkään noin 13 000 opiskelijan tasolla. Määrät ovat nyt nousussa, ja erityisesti nuorten määrä on kasvamassa. Ammatillisen lisäkoulutuksen puolella oppisopimusten määrälle on asetettu kiintiö. Määrä oli pitkään 22 000 sopimuksen tasolla, mutta on nostettu vuonna 2007 25 000:een. Vuoden 2008 talousarvioesityksen mukaan lisäkoulutuksen opiskelijamääräksi esitetään 27 100. Virkasuhteisten oppisopimus lisännee paineita nostaa nimenomaan lisäkoulutuksen opiskelijamääriä. Valtiontalouden kehysten mukaan nimenomaan lisäkoulutuksen opiskelijamäärän nostamiseen on jo varauduttu. Lisäkoulutuksen määrän kohdentamisessa koulutuksen järjestäjille voidaan ottaa huomioon myös paino-alueita ja näin suunnata koulutusta työvoimatarpeiden mukaan.

4 Asian valmistelu

Ehdotettu laki on valmisteltu opetusministeriössä. Esitys pohjautuu opetusministeriön maaliskuussa 2007 muistionsa jättäneen Oppisopimuskoulutuksen kehittäminen -työryhmän (OPM 2007:25) tekemiin ehdotuksiin. Työryhmässä olivat mukana keskeisten työmarkkinaosapuolten, Suomen Kuntaliiton sekä koulutuksen järjestäjien ja opiskelijoiden edustajat sekä työministeriö ja Opetushallitus. Samoilta tahoilta on saatu lausunnot toukokuun lopulla. Lausunnonantajat ovat kannattaneet ehdotuksia.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2008 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

17 §. Oppisopimuskoulutus. Virkamiehen oppisopimus olisi virkamiehen ja työnantajan välinen määräaikainen ja kirjallinen sopimus pääosin työpaikalla tapahtuvasta ammatillisesta koulutuksesta. Virkamiehellä tarkoitetaan tässä laissa eri julkisyhteisöjen palvelussuhteita säätelevissä laeissa tarkoitettuja virkamiehiä, viranhaltijoita ja muita julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa olevia. Solmiessaan virkamiehen oppisopimuksen osapuolet sitoutuisivat täyttämään sopimuksesta johtuvat velvoitteensa koko sovitun määräajan. Oppisopimusaikana opiskelija tekee työnantajalle työtä tämän johdon, valvonnan ja ohjauksen alaisena vastiketta vastaan saatuttaakseen ammattitaidon ja tutkintotavoitteisessa koulutuksessa suorittaakseen tutkinnon. Opiskelijan työpaikalla tekemä työ kuuluisi hänen opiskeluohjelmaansa. Työpaikalla tapahtuvaa opiskelua täydennettäisiin tietopuolisilla opinnoilla.

Oppisopimustyönantaja osallistuisi opiskelijan henkilökohtaisen opiskeluohjelman laadintaan. Lisäksi työnantajalla olisi velvollisuus huolehtia opiskelijan henkilökohtaisen opiskeluohjelman toteuttamisesta ja opiskelijan työpaikalla tapahtuvan oppimisen ohjaamisesta ja arvioinnista koko oppisopimuskauden ajan, ellei sopimus olisi laissa säädettyin purkamisperustein päätettävissä ennen sopimuskauden päättymistä.

Koulutuksen järjestäjä arvioisi työpaikan soveltuvuuden koulutustyöpaikaksi ja hyväksyisi virkamiehen oppisopimuksen sekä sopisi työnantajan kanssa asetuksessa tarkemmin säädettyllä tavalla oppisopimuskoulutuksen järjestämisestä, oppisopimuksen sisällöstä, näyttöjen ja näyttötutkintomahdollisuuden järjestämisestä sekä työnantajalle maksettavista koulutuskorvauksista. Koulutuksen järjestäjän tehtäviin kuuluisi myös oppisopimuksen hallinto ja valvonta. Virkamiehen oppisopimuskoulutukseen sovellettaisiin samoja koulutuksen tavoitteita, sisältöjä ja laatuvaatimuksia koskevia säännöksiä ja määräyksiä kuin muuhunkin oppisopimuskoulutukseen.

Virkamiehen oppisopimuksen solmimisen edellytyksenä olisi virkasuhde tai muu virkasuhteeseen verrattava julkisoikeudellinen palvelussuhde. Palvelussuhteeseen ei oppisopimuksessa kuitenkaan tehtäisi muutoksia, vaan palvelussuhteen ehdot ja palvelussuhteeseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet olisivat oppisopimuskoulutuksen aikana samat kuin muutoinkin palvelussuhteessa. Virkamiehen oppisopimus voitaisiin tehdä, kun työnantaja ottaa uuden oppisopimusopiskelijan virkasuhteeseen ja virkamies koulutuu tehtävänsä tai täydentää aikaisemmin hankkimaansa osaamista oppisopimuskoulutuksena. Oppisopimuskoulutusta voitaisiin järjestää myös siten, että virkamiehen oppisopimus solmittaisiin työnantajan palveluksessa jo olevan virkamiehen kanssa. Tällöin virkamiehen virkasuhde jatkuisi normaalisti. Virkamies ei tarvitsisi virkavapautta oppisopimuksen ajaksi. Virkamiehen työtehtäviä ja virantoimitusvelvollisuutta muutettaisiin tarvittaessa työnantajan päätöksellä oppisopimusajaksi, jotta voitaisiin varmistaa koulutuksen tavoitteiden saavuttaminen. Jos virkatehtävät mahdollistaisivat oppisopimuskoulutuksen tavoitteiden mukaisen oppimisen, tarvetta työtehtävien ja virantoimitusvelvollisuuden muuttamiseen ei olisi. Virkamiehen oppisopimuskoulutus tähtäisi ammatillisen perustutkinnon, ammatti- tai erikoisammattitutkinnon tai niiden osan suorittamiseen. Korkeakoulututkintoa ei edelleenkään voisi suorittaa oppisopimuskoulutuksena.

Laissa säädettäisiin virkamiehen oppisopimuskoulutuksen purkamisperusteet siten, että virkamiehen oppisopimus olisi purettavissa välittömästi työnantajan ja opiskelijan yhteisellä sopimuksella. Lisäksi koulutuksen järjestäjä voisi purkaa virkamiehen oppisopimuksen virkamiestä ja työnantajaa kuultuaan, jos koulutuksessa ei noudatettaisi ammatillisesta koulutuksesta annettuja säännöksiä tai koulutuksen järjestäjän ja työnantajan välillä tehdyn sopimuksen määräyksiä. Purkamisperusteet vastaavat yrittäjien oppisopimuskoulutuksen purkamisperusteita. Määräaikaiseen työsopimukseen perustuvassa oppisopimuskoulutuksessa oppisopimus voidaan koulutuksen järjestäjän luvalla purkaa myös

perusteilla, jotka työsopimuslain mukaan oikeuttaisivat työsopimuksen irtisanomiseen. Virkasuhteen irtisanomiseen oikeuttaviin sopimuksen purkamisperusteisiin ei otettaisi ammatillisen koulutuksen lainsäädännössä kantaa. Niistä voitaisiin sopia virkamiehen oppisopimuksen yhteydessä.

Virkamiehelle olisi edelleen mahdollista tehdä myös määräaikaiseen työsopimukseen perustuva oppisopimus, joka edellyttäisi virkavapautta oppisopimusajaksi.

19 §. Opiskelijan työturvallisuus. Kun oppisopimuskoulutus mahdollistettaisiin myös

virkasuhteessa, pykälää muutettaisiin siten, että se ottaisi työsuhteen lisäksi huomioon myös virkasuhteen ja virkasuhteeseen verrattavan julkisoikeudellisen palvelussuhteen.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

ammattillisesta koulutuksesta annetun lain 17 ja 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan ammatillisesta koulutuksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (630/1998) 19 § sekä

lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1185/1998 ja 455/2001, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, seuraavasti:

17 §

Oppisopimuskoulutus

Oppisopimuskoulutus voi perustua myös virkamiehen ja työnantajan välillä tehtyyn kirjalliseen määräaikaiseen sopimukseen (*virkamiehen oppisopimus*), jos työnantaja ja koulutuksen järjestäjä ovat 1 momentissa tarkoitetulla tavalla sopineet koulutuksen järjestämisestä. Koulutus ei kuitenkaan tällöin perustu työsopimukseen, eikä siihen sovelleta 18 §:ää. Virkamiehen oppisopimus voi-

daan tehdä myös sellaisen henkilön kanssa, joka on virkasuhteeseen verrattavassa julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa. Työnantaja ja virkamies voivat yhteisellä sopimuksella purkaa virkamiehen oppisopimuksen välittömästi. Koulutuksen järjestäjä voi purkaa virkamiehen oppisopimuksen virkamiestä ja työnantajaa kuultuaan, jos koulutuksessa ei noudateta tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka koulutuksen järjestäjän ja työnantajan välillä tehdyn sopimuksen määräyksiä.

19 §

Opiskelijan työturvallisuus

Työnantaja vastaa työpaikalla käytännön työtehtävien yhteydessä järjestettävässä koulutuksessa opiskelijan työturvallisuudesta siten kuin siitä työntekijöiden osalta säädetään ja määrätään myös silloin, kun opiskelija ei

ole työsopimussuhteessa taikka virkasuhteessa tai siihen verrattavassa julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa työnantajaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 13 päivänä syyskuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

Laki

ammattillisesta koulutuksesta annetun lain 17 ja 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ammatillisesta koulutuksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (630/1998) 19 § sekä
lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1185/1998 ja 455/2001, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

17 §

17 §

*Oppisopimuskoulutus**Oppisopimuskoulutus*

Oppisopimuskoulutus voi perustua myös virkamiehen ja työnantajan välillä tehtyyn kirjalliseen määräaikaiseen sopimukseen (virkamiehen oppisopimus), jos työnantaja ja koulutuksen järjestäjä ovat 1 momentissa tarkoitetulla tavalla sopineet koulutuksen järjestämisestä. Koulutus ei kuitenkaan tällöin perustu työsopimukseen, eikä siihen sovelleta 18 §:ää. Virkamiehen oppisopimus voidaan tehdä myös sellaisen henkilön kanssa, joka on virkasuhteeseen verrattavassa julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa. Työnantaja ja virkamies voivat yhteisellä sopimuksella purkaa virkamiehen oppisopimuksen välittömästi. Koulutuksen järjestäjä voi purkaa virkamiehen oppisopimuksen virkamiestä ja työnantajaa kuultuaan, jos koulutuksessa ei noudateta tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka koulutuksen järjestäjän ja työnantajan välillä tehdyn sopimuksen määräyksiä.

19 §

Opiskelijan työturvallisuus

Työnantaja vastaa työpaikalla käytännön työtehtävien yhteydessä järjestettävässä koulutuksessa opiskelijan työturvallisuudesta siten kuin siitä työntekijöiden osalta säädetään ja määrätään myös silloin, kun opiskelija ei ole työsopimussuhteessa työnantajaan.

19 §

Opiskelijan työturvallisuus

Työnantaja vastaa työpaikalla käytännön työtehtävien yhteydessä järjestettävässä koulutuksessa opiskelijan työturvallisuudesta siten kuin siitä työntekijöiden osalta säädetään ja määrätään myös silloin, kun opiskelija ei ole työsopimussuhteessa *taikka virkasuhteessa tai siihen verrattavassa julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa* työnantajaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
